

med megen Interesse ogsaa af Skolekommissionerne, og disse ville utvivlsomt bidrage deres til, at vi kunne faa et saa godt Materiale som muligt.

Det ærede Medlem gjorde i øvrigt et Par Bemærkninger til mig. Han mente, at jeg kom til at finde mig i, at Socialdemokraterne stillede et saadant Forslag som det, jeg før nævnte. Ja, det tvivler jeg aldeles ikke om, jeg har ikke noget Øjeblik tænkt at influere paa dem i saa Henseende. Hvis det kan more det ærede Medlem og andre Medlemmer Gang paa Gang at stille Forslag op, som han meget godt ved ville komme fra Ministeren, kan det ikke genere mig.

Endelig gav det ærede Medlem den Oplysning om Tjenestepigefagskolen, at Københavns Kommune ikke havde bevilget disse Penge, men at Budgetudvalget havde indstillet til Borgerrepræsentationen, at man skulde bevilge Pengene. Det glædede mig, at det ærede Medlem stillede i Udsigt, at man saavel fra Magistratens som fra Borgerrepræsentationens Side vil følge Budgetudvalget i saa Henseende, da det nemlig er afhængigt af den Afstemning, hvorvidt Københavns Tjenestepigefagskole ogsaa vil faa de her bevilgede Penge. At det ærede Medlem syntes, det var saa morsomt, at det ærede Medlem for Skjoldlev (J. Nielsen) havde en varm Interesse for hele denne Sag, forekommer mig noget mærkeligt.

K. M. Klausen: Det er dog min Overbevisning, at de mest objektive Indberetninger og de mest upartiske Domme ville faas af Lærerne, og derfor tror jeg, det var heldigst at overlade Udfyldningen af Skemaerne til dem.

Den højtærede Minister udtalte, at det morede os Socialdemokrater at stille Ændringsforslag som det om Understøttelse til Navigationsskoleelever. Nej, det er slet ikke for Morskabs Skyld, vi gøre det, men fordi vi anse det for nødvendigt. Det glæder os jo at se den højtærede Minister senere optage en Tanke, som vi have ført frem, saa at Sagen virkelig bliver gennemført. Men det vilde ganske vist have været til mere Ære for den højtærede Minister og til langt større Gavn for Navigationsskoleeleverne, om Sagen var bleven gennemført i Fjor.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem, at jeg tror nok, at jeg har forberedt Forslag i denne Retning,

før der forelaa noget Forslag fra det ærede Medlem.

J. Nielsen: De ironiske Bemærkninger, det ærede Medlem (K. M. Klausen) henvendte til mig, skænker jeg ham, de ere meget lidt paa deres Plads. Jeg har aldrig nogensinde kunnet tage Ordet, uden at det ærede Medlem bag efter har skullet ironisere over mine Bemærkninger. Jeg er nu tilfældig kommen til at kende Forholdene paa Tjenestepigeskolen og interesserer mig ligesaa meget for den, skønt det faktisk er Københavns Kommune, der faar Nytte af dens Virksomhed, som hvis den laa paa Landet. Jeg ved fra Forstanderinden, at hun ikke kan fortsætte Virksomheden, med mindre hun faar et Tilskud paa 4,000 Kr., og derfor ønskede jeg, at Bevillingen var noget større. Men da jeg nu har faaet Oplysning om, at der er Udsigt til, at Københavns Kommune giver de andre 2,000 Kr., er jeg selvfølgelig tilfreds. Jeg har kun haft det Maal for Øje, at Skolen kunde fortsætte sin Virksomhed. Om den fik Pengene fra Statskassen eller Københavns Kommune, var for mig mindre betydende. Jeg synes, at det ærede Medlem ikke har nogen som helst rimelig Grund til at ironisere over, at jeg udtalte Haabet om, at Skolen maatte faa de Penge, den nødvendigvis trænger til.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Naar vi hidtil have lovgivet om Børns erhvervs-mæssige Arbejde og gjort Indskrænkning deri, have vi taget Hensyn til Erhvervenes Sundhedsfarlighed, og for saa vidt der findes sundhedsfarlige Virksomheder, Fabrikker, paa Landet, falde de selvfølgelig ind under Loven. Det synes jeg dog, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) maatte vide. Det er ikke en Lov, fra hvilken Landet er undtaget, men en Lov, der gælder visse Virksomheder, hvad enten disse findes paa Landet eller i Byerne.

K. M. Klausen: Det er meget rigtigt, at de Herrer ikke have noget imod, at Fabrikker paa Landet drages ind under Loven, naar det gælder andre Erhverv end netop deres eget. Men saa snart der er Tale om Landbrug, have de Herrer altid udmærket forstaaet at unddrage det fra Beskyttelsesloven, skønt vi meget ofte høre, hvorledes Børn komme til Skade ved Maskiner, der benyttes i Landbruget. Hvert Øjeblik hører man, hvorledes Børn,